

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/48/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720010759
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6720010759.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému T.. B. O. - K., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí, konanom dňa 19. mája 2021, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Adriány Považanovej, odvolanie obžalovaného T.. B. O. - K., proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 25.02.2021, sp.zn. 1T/52/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o d s u d z u j e obžalovaného T.. B. O. - K. nar. XX.XX.XXXX v K., podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), k), l), n) Tr. zák., § 38 ods. 2,3,8 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu výkon trestu odňatia slobody podmienene o d k l a d á a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Vo zvyšných výrokoch ponecháva napadnutý rozsudok nedotknutý.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 25.02.2021 sp.zn. 1T/52/2020 bol obžalovaný T.. B. O. - K. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. h) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 15.04.2020 v čase približne o 14.55 h v meste A., okres J. viedol ako vodič po ulici P. v smere na ulicu A. osobné motorové vozidlo zn. A. Y. ev. č. O. XXX V., ktorého je vlastníkom, pričom v križovatke ulíc P. a A. nedal prednosť v jazde cyklistke J. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXXX/XX, K. K. jazdiacej po ulici A. v smere ku cesta I/XX na bicykli zn. W., ktorého je vlastníčkou a narazil do strednej časti bicykla, v dôsledku čoho J. I. spadla na zem, kde zostala v spodnej časti tela pritlačená podvozkom vozidla, čím utrpela zranenia a to zlomeninu horného konca pravej ramennej kosti s posunom úlomkov, pomliaždenia oboch dolných končatín ťažšieho stupňa, pórúrazové odlúčenie podkožia dolnej časti ľavého stehna s opakovaným plnením výpotku, trhlinu vnútorného menisku v ľavom kolennom kĺbe a plošnú hlbšiu kožnú odreninu a podliatiny na predkolení, ktoré si vyžiadali práceneschopnosť a liečbu v trvaní 6 mesiacov, čím porušil povinnosť upravenú v ustanovení § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. O cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení a J. I. spôsobil škodu na bicykli vo výške 1.120,- €. Za to bol mu bol uložený podľa § 157 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zákona, § 36 písm. j), písm. l/, písm. n), písm. k) Tr. zákona, § 46 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona mu výkon trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Podľa § 50 ods. 2 Tr. zákona obžalovanému uložil povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradil škodu spôsobenú trestným činom. O uplatnených nárokoch na náhradu škody rozhodol podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku tak, že obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom, poškodeným a to:

- Z. J. O., a.s., O. R. 2, XXX XX K., IČO: XX XXX XXX, z titulu poskytnutej zdravotnej starostlivosti vo výške 2.273,41 €,

- A. O., XXX XX K., Ul. XX. Q. X aXX, pobočka K. K., z titulu poskytnutia nemocenských dávok vo výške 1.524,60 €.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodenú J. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. K., A. XXXX/XX, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný T. B. O. - K. najskôr stručným písomným podaním zo dňa 08.03.2021 s odôvodnením, že smeruje do výroku o treste rozsudku okresného súdu, pričom takto podané odvolanie následne zdôvodnil ďalšími písomnými podaniami zo dňa 08.04.2021 a 05.05.2021. Primárne namietol postup súdu prvého stupňa, ktorý nesprávne vyhodnotil skutočnosti potrebné pre ukládanie druhu a výmery trestu, nesprávne vyhodnotil jeho osobu, možnosť jeho nápravy a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, ktorý mu bol podmiennečne odložený a určená skúšobná doba vo výmere 18 mesiacov, je neprimerane prísny a nezohľadňuje všetky aspekty zákonného a spravodlivého trestu. S prihliadnutím na jeho osobu, na zabezpečenie ochrany spoločnosti, jeho obhajkyňa navrhovala uloženie alternatívneho trestu, a to primeraného peňažného trestu. Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie z ktorého vyplynulo, že je zamestnaný v spoločnosti Q. E. N. A., spol. s r.o. O. ako pilot vrtuľníka vrtuľníkovej záchranej služby. Pracovný pomer je dojednaný na dobu neurčitú. Miesto výkonu pracovných povinností je v rámci celého územia A. republiky, nakoľko zamestnávateľ prevádzkuje 7 leteckých základní, ktoré vykonávajú leteckú záchrannú službu. Jeho priemerný mesačný príjem je 1500 € netto. Nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť, je slobodný, bezdetný. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku prijal záver, že uloženie peňažného trestu, pri spôsobení ťažkej ujmy na zdraví poškodenej J. I., by bolo neprimerane nízkym a uloženie peňažného trestu by mohlo viesť k zmareniu náhrady škody poškodenej. S týmto záverom okresného súdu sa odvolateľ nestotožnil. On sa nikdy nezabavoval zodpovednosti za dopravnú nehodu, ktorej účastníkom bol on a poškodená J. I.. Vyjadril sa k okolnostiam, za akých došlo k tomu, že nevidel bicyklistku, pretože bol oslnený slnkom, ktoré vyšlo spoza horizontu. Bezprostredne poskytol pomoc poškodenej, kontaktoval ju v priebehu hospitalizácie, ako aj po prepustení do domáceho ošetrovania. Opakovane sa jej ospravedlnil na hlavnom pojednávaní. Vyjadril súhlas s náhradou škody, ktorá nie je krytá povinným zmluvným poistením z prevádzky motorových vozidiel vo výške 3.000 €, titulom dohody o urovnaní, ktorú pripravila právni zástupcovia. On riadne a včas nahlásil vznik poistnej udalosti v poisťovni, kde je dojednané povinné zmluvné poistenie motorového vozidla ev. č. PO XXXDV. Poškodenej Z. J. O., a.s. a A. O. nebolo poistné plnenie do vyhlásenia rozsudku poskytnuté, nakoľko ho neuplatnili. Preto ho súd zaviazal k náhrade škody, ktorý nárok postúpil poisťovni. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že C. O., a.s. Z. T. W. K. poskytla čiastočne poistné plnenie poškodenej J. I.. V rozsahu uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy, trov právneho zastupovania a iných dielčích nárokov spojených s náhradou hotových nákladov, nárok zamietla ako neopodstatnený. Obžalovaný sa nestotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že v prípade uloženia peňažného trestu by bola zmarená náhrada škody poškodenej J. I.. V uvedenom smere súd nevykonal žiadne dokazovanie a odôvodnenie rozsudku v tejto časti je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, ktoré viedli súd k takej to úvahe. Ustálená rozhodovacia prax súdov vo svojich rozhodnutiach prijala eurokomfortný výklad pojmu škoda v zmysle zákona o z. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, na poklade ktorého pojem škoda treba vykladať extenzívne v tom zmysle, že tento pojem zahŕňa aj náhradu nemajetkovej ujmy z titulu občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do osobnostných práv, spočívajúci v zásahu do práva na súkromný a rodinný život pri prevádzke dopravných prostriedkov. Podľa názoru Súdneho dvora vo veci Haasová C-22/12, pod pojmom ujma na zdraví sa má rozumieť akákoľvek ujma, ak jej náhrada vyplýva na základe zodpovednosti poisteného za škodu z vnútroštátneho práva uplatniteľného v danom spore, ktorá bola spôsobená zásahom do osobnej integrity, čo zahŕňa tak fyzickú, ako aj psychickú traumu. Súdny dvor na základe týchto svojich úvah dospel k záveru, že medzi škody, ktoré sa musia z povinného zmluvného poistenia nahradiť v súlade s prvou, druhou a treťou smernicou, patrí aj nemajetková ujma, ak možno náhradu tejto ujmy požadovať podľa vnútroštátneho práva. Podľa rozsudku Súdneho dvora vo veci Drozdovs C-277/12, smernica rady 72/166/EHS a smernica rady 84/5/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. Pokiaľ C. poisťovňa, a.s. Z. T. W. K. vo svojom podaní argumentuje opakom, poškodená v prípade, ak by svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy uplatnila v civilnom procese, pasívna vecná legitímácia by svedčila výlučne zmluvnej poisťovni. Ak by žaloba smerovala voči nemu,

súd by žalobu z uvedeného dôvodu zamietol ako nedôvodnú. Z ustanovení Trestného zákona, ani rozsiahlej rozhodovacej praxe všeobecných súdov nevyplýva, že spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví vylučuje uloženie výlučne peňažného trestu (bez trestu zákazu činnosti), ako sankcie za porušenie záujmu chráneného Trestným zákonom. Naopak, množstvo súdnych rozhodnutí pri ukladaní trestu v prípade ublíženia na zdraví v súvislosti s dopravnou nehodou, ukladá primeraný peňažný trest ako dostatočný za prevýchovu páchatel'a a ochranu spoločnosti. V každom jednom prípade však zameriava svoju pozornosť na individualitu prípadu, okolnosti, postoj páchatel'a k následkom svojho konania, jeho osoby atď. V tejto súvislosti odvolateľ zvýraznil, že aj keď skutočnosť, za ktorých došlo k predmetnej dopravnej nehode, ho nezabavujú trestnej zodpovednosti za jeho konanie, vykazujú isté špecifiká, na ktoré je potrebné vziať zreteľ v záujme naplnenia požiadavky starostlivého objasnenia a zváženia všetkých okolností prípadu a individuálneho prístupu ku každému obžalovanému ako páchatel'ovi trestného činu. Okresný súd nedostatočne prihliadol na jeho pomery a možnosť jeho nápravy. S poukazom na vykonané dokazovanie k osobe páchatel'a, na jeho osobné a rodinné pomery, ktorý vedie riadny a usporiadaný život, je príkladným pracovníkom, pričom pre výkon zamestnania je podľa písomného vyjadrenia zamestnávateľa nevyhnutne potrebné vodičské oprávnenie, ktoré mu nebolo po spáchaní skutku príslušníkmi PZ zadržané, postačuje uloženie peňažného trestu. Úlohou súdov v procese nachádzania práva nie je rýdzo formálny pozitivistický prístup k aplikácii právnych noriem bez hľadania ducha zákona. Dôležité je to najmä v trestnom konaní, kde je povinnosťou súdov priblížiť sa k ideí individuálnej spravodlivosti nielen v otázke viny, ale aj (najmä) v otázke trestu. Opačný prístup by bol v rozpore s obsahom materiálneho právneho štátu, reflektujúceho aj na prirodzenoprávne základy právneho poriadku. Bezbrehá formálna aplikácia práva by mohla viesť často k väčšej nespravodlivosti, než ak by sa v konkrétnom prípade od aplikácie rigorózneho ustanovenia zákona ustúpilo (summum ius summa iniuria). Vzhľadnuc túto ústavnú axiómu na ustanovenia Trestného zákona, upravujúce právny režim peňažného trestu a podmienky jeho ukladania, pri ustálenej dôkaznej situácii, vyslovil odvolateľ názor, že požiadavke ochrany spoločnosti a výchovy páchatel'a k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život, bude v jeho prípade nedbanlivostného trestného činu učinené zadost' uložením peňažného trestu. Trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu je v prípade obžalovaného neprimerane tvrdý. V aktuálnej evidenčnej karte vodiča má evidovaný jeden priestupok za prekročenie maximálnej povolenej rýchlosti. V prejedávanom prípade nedošlo k dopravnej nehode pod vplyvom arogantnej jazdy pouličného pretekára alebo nočnú jazdu z diskotéky či zábavného podniku pod vplyvom alkoholu, ani nebolo príčinou dopravnej nehody prekročenie rýchlosti či iný spoločensky závažný a morálne odsúdeniahodný dôvod. V čase nehody nebol pod vplyvom alkoholu. Z miesta nehody neušiel, bol ochotný poskytnúť a aj poskytol po nehode pomoc a asistenciu podľa svojich možností a schopností. Orgánom činným v trestnom konaní preukázal potrebnú súčinnosť. Účasti na vyšetrovacích úkonoch a hlavnom pojednávaní sa nevyhýbal. Všetky tieto skutočnosti dávajú odvolaciemu súdu dospieť k dôvodnému presvedčeniu, že účel trestu, predvídaný Trestným zákonom, bude u neho dosiahnutý uložením peňažného trestu. Uloženie peňažného trestu zabezpečí v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Záverom svojho odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku okresného súdu vo výroku o treste s tým, aby vo veci rozhodol sám a uložil mu primeraný peňažný trest, resp. v prípade jeho zmarenia primeraný náhradný trest odňatia slobody.

Podané odvolanie a jeho dôvody, ktoré sú uvedené vyššie, doplnil obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne ďalším písomným podaním zo dňa 05.05.2021, ku ktorému pripojil aj listinné dôkazy, ktoré nebolo možné vykonať na hlavnom pojednávaní na okresnom súde dňa 25.02.2021. Predovšetkým uzatvoril s poškodenou I. dohodu o urovaní (č.l. 302 až 303), v ktorej uznal jej nárok na náhradu škody do výšky 3.000,- Eur, pričom poškodená v zmysle obsahu dohody považovala svoj nárok za definitívne vysporiadaný v plnom rozsahu. Ďalej z obsahu oznámení o poistnom plnení (č.l. 300 až 301) je zistiteľné, že poisťovňa C. poukázala A. poisťovni sumu 1.524,60 Eur a Z. J. O. sumu 3.259,68 Eur, v oboch prípadoch ide o refundácie súvisiace s úhradou nemocenských dávok poškodenej I., resp. úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť tejto poškodenej v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 15.04.2020.

Krajský súd v Banskej Bystrici z podnetu odvolania obžalovaného T. B. O. - K. podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a v tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného bolo čiastočne podané dôvodne.

Najskôr je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12 Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v tejto časti, v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody. Krajský súd považuje pritom za potrebné zdôrazniť, že prejednávánemu prípadu venoval okresný súd náležitú pozornosť, na hlavnom pojednávaní dňa 25.02.2021 vykonal výsluch obžalovaného, ktorý na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal samostatne kladne, v dôsledku čoho okresný súd uznesením v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. jeho vyhlásenie prijal a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s prípadným výrokom o treste, náhrade škody alebo aj ochranným opatrením. Následne v zmysle § 269 Tr. por. prečítal obsah jednotlivých listinných dôkazov, zadovážených a zadokumentovaných v obsahu trestného spisu, a to najmä správy na obžalovaného, odpis registra trestov, týkajúci sa jeho osoby, obsah evidenčnej karty vodiča a správu o priestupkoch. Na podklade takto vykonaného dokazovania potom dospel k správne nielen skutkovému, ale i právnemu záveru v tom smere, že obžalovaný dňa 15.04.2020 poškodenej J. I. z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a taký čin spáchal porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona a teda ho spáchal závažnejším spôsobom konania.

Na druhej strane v dôsledku odvolania obžalovaného krajský súd dôsledne preskúmal nielen namietaný druh trestu, ktorý mu súd prvého stupňa uložil, ale tiež aj jeho výmeru. V tejto súvislosti konštatuje, že súd prvého stupňa nepochybil, pokiaľ obžalovanému uložil trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu a nie trest peňažný, ktorého sa domáhal obžalovaný v písomných dôvodoch jeho odvolania. Napriek postoj obžalovaného k súdnej trestnej veci nebolo možné skutočne opomenúť spôsobený následok, keď dopravnou nehodou, ktorá vznikla výlučne zavinením obžalovaného, bola poškodenej J. I. spôsobená ťažká ujma na zdraví, keď zranenia, ktoré vznikli v príčinnej súvislosti s touto nehodou, si vyžiadali jej práceneschopnosť a primeranú odbornú liečbu v trvaní šiestich mesiacov. Pokiaľ okresný súd mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby na 18 mesiacov, takú výmeru trestu si vo svojom rozhodnutí náležite zdôvodnil, žiada sa však zdôrazniť, že došlo k zmene situácie v prospech obžalovaného, pokiaľ vo veci už rozhodoval na verejnom zasadnutí krajský súd, keď z dokladov predložených obhajkyňou obžalovaného je zistiteľné, že obžalovaný s poškodenou uzavrel písomnú dohodu o urovaní (č.l. 302 až 303) a zároveň jej v zmysle obsahu tejto dohody preukázateľne podľa potvrdenia na č.l. 305 poukázal sumu 3.000,- Eur, predstavujúcu úplnú a definitívnu náhradu nárokov tejto poškodenej voči nemu. Zhodne ako súd prvého stupňa, aj krajský súd na strane obžalovaného zistil viaceré okolnosti, ktoré mu z hľadiska úvah o výmere trestu poľahčovali, a to, že viedol riadny život, v celom rozsahu nahradil spôsobenú škodu, k spáchaniu trestného činu sa priznal a úprimne ho oľutoval a navyiac tiež napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom činným v trestnom konaní.

Trestný zákon v sankcii ust. § 157 ods. 2 Tr. zák. umožňuje jeho páchatelovi uloženie trestu odňatia slobody od jedného do piatich rokov. Keďže zhodne ako okresný súd, ani krajský súd v prípade obžalovaného nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť, výrazná prevaha poľahčujúcich okolností má v jeho prípade za následok použitie ust. § 38 ods. 2,3,8 Tr. zák. a je tak povinnosťou súdu ukladať mu trest v upravenej trestnej sadzbe od jedného roka do troch rokov a ôsmich mesiacov. Dôsledne rešpektujúc už konštatovaný postoj obžalovaného k prejednávanej trestnej veci a tiež to, že ku dňu verejného zasadnutia krajského súdu spôsobenú škodu v plnom rozsahu uhradil, uložil mu trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 12 mesiacov, s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby na dvanásť mesiacov, považujúc ho za primeraný všetkým okolnostiam prípadu, na ktoré bol zo zákona povinný prihliadnuť.

Keďže okresný súd nepochybil vo výroku o náhrade škody (odvolanie podal obžalovaný do výroku o treste), rozhodol krajský súd o odvolaní obžalovaného spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.